

Lovforslag nr. L 71. Fremsat den 11. november 1993 af energiministeren (Jann Sjursen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om varmforsyning

(Begrænsning af elopvarmning m.v.)

§ 1

I lov nr. 382 af 13. juni 1990 om varmforsyning som ændret ved lov nr. 327 af 14. maj 1992 foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Energiministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra den i stk. 2 nævnte frist.«

2. I § 14, stk. 1, indsættes efter »i«: »eksisterende eller«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1994.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Lovforslagets sigte og baggrund

Lovforslaget tilsigter at hindre udbredelsen af el-opvarmning i eksisterende bebyggelser i områder, der har eller som udlægges til kollektiv varmforsyning i form af individuel naturgasforsyning eller fjernvarme.

For bygninger i disse områder er der særligt store miljømæssige, energibesparelsmæssige og økonomiske fordele ved at opretholde centralvarmeanlæg, og tilslutte ejendommene til den kollektive varmforsyning.

Forslaget indgår som et af elementerne i regeringens opfølgning af »Energi 2000«. Opfølgningen er i øvrigt beskrevet i »Forslag til lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr«, som er fremsat samtidig med dette lovforslag.

Forslaget medvirker til at sikre, at grundlaget for de kollektive systemer ikke udhules. Forbudet mod at omstille til elvarme vil desuden spare investeringer i øget elværkskapacitet.

Kommunalbestyrelserne har efter den gældende varmforsyningslov nedlagt forbud mod at installere elvarme i forbindelse med nybyggeri i de kollektive forsyningsområder. Lovforslaget udvider forbudet til også at omfatte eksisterende bebyggelser. Ejendomme med centralvarmeanlæg vil herefter ikke kunne fjerne radiatorer, varmtvandsbeholder m.v. og installere el-varme i stedet.

Lovforslaget retter sig primært mod de ca. 150.000 bygninger i fjernvarmeområder og de ca. 170.000 bygninger i naturgasområder, der har centralvarmeanlæg, men som ikke er tilsluttede den kollektive forsyning. Disse ejendomme vil således ikke længere kunne fjerne centralvarmeinstallationen og overgå til el-varme. Fra kommunerne er der kommet meldinger om ejendomme, der fjerner centralvarmesystemet og installerer elvarme for at undgå en kommunal vedtaget tilslutningspligt.

Forbudet vil også hindre de ca. 500.000 fjernvarmforsynede og de ca. 200.000 naturgastilsluttede bygninger i at omstille til elopvarmning.

Herudover indeholder lovforslaget en adgang for energiministeren til at dispensere fra den i lovens § 9, stk. 2, fastsatte frist for projektgodkendelse, idet en række byer ifølge biomasseaftalen af 14. juni 1993 mellem regeringen, Det Konservative Folkeparti, Venstre og Socialistisk Folkeparti har fået mulighed for at udskyde omstillingen til kraftvarme, naturgas og andre miljøvenlige brændsler indtil år 2000.

II. Lovforslagets hovedprincipper

1. Den gældende regel om forbud mod elopvarmning i varmforsyningslovens § 14 omfatter alene ny bebyggelse. Lovforslaget udvider forbudet til også at gælde for eksisterende bebyggelse. Ligesom den gældende regel angår den foreslåede nye bestemmelse *etablering* af elopvarmning og berører således ikke bebyggelser med eksisterende elopvarmning.

Forbudet retter sig mod elopvarmningssystemer, der ikke eller kun vanskeligt vil kunne tilsluttes et kollektivt forsyningsystem. Forbudet omfatter således alene installation af direkte elopvarmning og f.eks. ikke elpatroner i et vandbåret centralsystem eller eldrevene varmepumper. På samme måde er forbudet alene rettet mod installation af elopvarmning som bebyggelsens primære varmekilde til rumopvarmning og forsyning med varmt vand. Forbudet hindrer således ikke opsætning af elradiatorer og elvandvarmere som supplerende varmekilde, f.eks. til opvarmning af yderrum, loftsrum eller sjældent benyttede lokaler. I de administrative forskrifter, som energiministeren kan fastsætte efter varmforsyningslovens § 14, stk. 3, vil der blive fastsat en række begrænsninger for forbudet i forhold til særlige bygningskategorier. Sommerhuse, fritidshuse, kolonihavehuse m.v. vil således blive generelt undtaget fra forbudet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med energiministerens adgang til efter den gældende bestemmelse i § 14, stk. 2, at pålægge kommunalbestyrelser at nedlægge forbud mod elopvarmning.

På grundlag heraf vil energiministeren snarest efter den nye bestemmelses ikrafttræden pålægge samtlige kommunalbestyrelser at nedlægge forbud mod omstilling til elopvarmning i eksisterende be-

byggelse i områder, der er eller bliver udlagt til kollektiv varmforsyning. Dette pålæg vil være en opfølgning af energiministerens skrivelse af 30. november 1988, hvor samtlige kommunalbestyrelser blev anmodet om at nedlægge forbud mod etablering af elopvarmning i ny bebyggelse i områder med naturgas og fjernvarme.

Miljømæssige konsekvenser

Såfremt 2% af de ikke tilsluttede i de kollektivt forsynede områder hindres i at omstille til elopvarmning, skønnes CO₂-udledningen at kunne reduceres med ca. 50.000 tons i år 2005.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for staten. Energiministeriet vil informere de relevante brancheorganisationer om forbudet.

Kommunerne informerer om forbudets ikrafttræden på sædvanlig vis, typisk ved annoncering i lokal- og dagspressen. De samlede udgifter til information forventes at udgøre ca. 500.000 kr. I øvrigt forventes lovforslaget ikke at påføre kommunerne øgede administrative eller økonomiske byrder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

I forbindelse med den energipolitiske aftale af 20. marts 1990 om øget anvendelse af kraftvarme, naturgas og andre miljøvenlige brændsler samt om eludbygningen i 90'erne blev der indsat en bestemmelse i varmforsyningslovens § 9, stk. 2, om, at projekter for omstilling til kraftvarme, naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel i henhold til 20. marts-aftalen senest skulle være godkendt den 1. januar 1996.

Den foreslåede ændring er tænkt anvendt således, at energiministeren kan dispensere fra fristen for de byer, der ifølge biomasseaftalen af 14. juni 1993 har fået mulighed for at vælge at udskyde omstillingen indtil år 2000.

Herudover giver forslaget mulighed for i enkeltstående tilfælde at dispensere fra tidsfristen for projekter af særlig udviklingsmæssig betydning og for projekter, der gennemføres faseopdelt.

Til nr. 2.

Lovforslaget vil give kommunalbestyrelser adgang til at forbyde *eksisterende* ejendomme med et centralt opvarmningssystem at omstille til et andet opvarmningssystem, der ikke er egnet til at blive tilsluttet fjernvarme eller naturgas. Udover elopvarmning kan eksempelvis petroleumsovne nævnes.

§ 14 stk. 1 opretholdes i øvrigt uændret.

Bygninger, som ikke er beregnet til at være konstant opvarmede i fyringssæsonen, f.eks. sommerhuse, fritidshuse, klubhuse, visse kulturelle institutioner m.v. vil blive generelt undtaget fra forbudet.

Byggetekniske forhold kan føre til undtagelser fra forbudet mod elopvarmning. Det samme vil være tilfældet for bygninger, som påregnes nedrevet inden for en kortere årrække. Disse undtagelser vil være af særlig betydning for byfornyelser.

Der vil herudover blive givet adgang til at dispensere fra forbudet i særlige tilfælde. Denne bestemmelse vil f.eks. kunne bruges til at give dispensation til elopvarmning i forsøgs- og demonstrationsbyggeri, således at der ikke lægges hindringer i vejen for den teknologiske udvikling.

Den foreslåede ændring vil give energiministeren grundlag for at pålægge samtlige kommunalbestyrelser at nedlægge forbud mod at omstille eksisterende bebyggelser til elopvarmning, såfremt ejendommene ligger i områder, der er eller bliver udlagt til kollektiv varmforsyning, hvilket vil være en opfølgning af Energiministeriets skrivelse af 30. november 1988, hvor samtlige kommunalbestyrelser blev anmodet om at nedlægge elopvarmningsforbud for ny bebyggelse i de kollektivt forsynede områder.

For etablering af elopvarmning i eksisterende byggeri - som efter de gældende regler ikke reguleres ved byggesagsbehandling - vil det herefter være afgørende, om ejeren har rekvireret arbejdet til installation af elopvarmning inden kommunalbestyrelsens forbud er meddelt, eksempelvis ved annoncering i dagspressen.

Bilag til f. t. l. vedr. varmforsyning

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov nr. 382 af 13. juni 1990 om varmforsyning som ændret ved lov nr. 327 af 14. maj 1992 foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Energiministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra den i *stk. 2* nævnte frist.«

§ 9. For eksisterende produktionsanlæg gælder, at de på et af energiministeren fastsat tidspunkt, jf. dog *stk. 2*, skal overgå til kraftvarmforsyning, anvendelse af naturgas eller lignende miljøvenligt brændsel i overensstemmelse med de forudsætninger, der meddeles af energiministeren efter § 3, *stk. 2*.

Stk. 2. Projekter til gennemførelse af be-

stemmelsen i *stk. 1* skal være godkendt senest den 1. januar 1996.

2. I § 14, *stk. 1*, indsættes efter »i«: »eksisterende eller«.

§ 14. Hvis det skønnes nødvendigt til gennemførelse af varmforsyningsplanlægningen, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at nærmere angivne opvarmningssystemer ikke må etableres i ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område.

Stk. 2. Energiministeren kan pålægge kommunalbestyrelsen at træffe bestemmelse efter *stk. 1*.

Stk. 3. Energiministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om adgangen til at dispensere fra en beslutning efter *stk. 1*.